درس ۲۲

۱	دعا

سرگروه: دعا کنید و گروه خود و این دوره مربوط به بنای کلیسای مسیح را به حضور خداوند بیاورید.

۲	در میان گذاشتن برکات (۲۰ دقیقه) اول تیموتاؤس

به نوبت و به طور خلاصه برکات یکی از رازگاهان خود را از قسمت مشخص شده (اول تیموتاوس ۱- ۴) با دیگران **در میان بگذارید** (یا از روی یادداشت‌های رازگاهان آن روز **بخوانید**).
به کسی که برکاتش را بازگو می‌کند گوش دهید. به حرفهایش اهمیت دهید و او را بپذیرید، در مورد آنچه در میان میگذارد، بحث نکنید.

۳	حفظ کردن (۵ دقیقه) عنوان مجموعه: یوحنا

مرور: دو نفری مرور کنید. یوحنا ۸: ۱۲

۴	بررسی کتاب‌مقدس (۸۵ دقیقه) یوحنا ۹: ۱- ۴۱

مقدمه: یوحنا ۹: ۱- ۴۱ بیانگر دعوت عیسی مسیح از مردی است که به طور مادرزاد، کور به دنیا آمده بود. عیسی به او می‌گوید: "آیا به پسر انسان ایمان داری؟" "تو او را دیده‌ای؛ و آنکه با تو تکلم می‌کند همان است".

قدم ۱: بخوانید
بخوانید: یوحنا ۹: ۱- ٤١ را با هم بخوانیم.
هر یک به نوبت یك آیه را بخواند تا تمام قسمت خوانده شود.

قدم ۲: کشف کنید
توجه کنید: چه حقیقتی در این قسمت برای شما مهم است؟ یا کدام حقیقت در این قسمت ذهن یا قلب شما را تحت تأثیر قرار می‌دهد؟
بنویسید: یك یا دو حقیقتی را که درك می‌کنید، کشف نمایید، در مورد آنها فکر کنید و افکارتان را در دفترچه یادداشت خود بنویسید.
در میان بگذارید: (بعد از اینکه مدتی به اعضاء گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد، به نوبت برکاتشان را با هم درمیان بگذارند). به نوبت برکات خود را از نکاتی که کشف کرده‌ایم با یکدیگر درمیان بگذاریم.
(موارد زیر مثال دو شخصی است که برکاتشان را با یکدیگر درمیان می‌گذارند. به خاطر داشته باشید که در هر گروه کوچك اعضای آن گروه نکات مختلفی را با هم درمیان می‌گذارند که نباید لزوماً یکسان باشند).

کشف ۱) در یوحنا ۹: ۲ در رابطه با ارتباط بین گناه و رنج، حقیقت مهمی برای من وجود دارد.
بر طبق کتاب‌مقدس رنجهای جسمانی مانند سختیها، جفاها، تصادفات، بیماریها، نقصهای بدنی و مرگ، متأثر از سه دلیل اخلاقی هستند:

الف) رنجهای جسمانی ممکن است نتیجه گناه آدم که اولین جد بشر بوده باشد. آدم اولین انسانی بود که خدا خلق کرد. خدا او را نماینده نسل بشر می‌دانست. از نظر خدا، آدم با گناه خود باعث شد تمام نسلهای بعدی نیز دارای طبیعتی گناهکار باشند. رومیان ۵: ۱۲- ۲۱ و ۸: ۱۹- ۲۳ و قسمتهای دیگر کتاب‌مقدس به وضوح تعلیم می‌دهند که سقوط نخستین ابنای بشر در گناه، بر تمامی نسل بشر تأثیر گذاشت. گناه آدم و حوا، دشمنی شیطان، درد و رنج و مرگ و مصائب زندگی را با خود به‌همراه داشته است.

تمام بشر به خاطر گناه اولین انسانها، به یك اندازه درد و رنج را تجربه می‌کنند. به عنوان مثال، هم انسانهای بد و هم انسانهای نیك به طور یکسان در اتفاقاتی چون طوفان، قحطی، زلزله و بیماریهای مسری رنج می‌کشند.

ب) رنجهای جسمانی ممکن است در نتیجه گناه والدین باشد. خدا صرفاً با افراد به طور منفرد سر و کار ندارد، بلکه با جوامع مردم نیز در ارتباط است. احکام خدا هم به جوامع و خانواده‌ها داده شده است و هم به افراد. خدا در خروج ۲۰: ۵ می‌فرماید که او انتقام گناه پدران را از پسران تا نسل سوم و چهارم از آنانی که با او دشمنی می‌کنند می‌گیرد. به عنوان مثال بر طبق ارمیا ۳۲: ۱۸- ۲۴، اگرچه خدا قوم اسرائیل را از بردگی در مصر خلاصی داد و آنها سرزمین کنعان را تصرف کردند، اما از آنجا که آنان از خدا اطاعت و پیروی نکردند، خدا نیز نسلهای بعدی اسرائیل را اسیر ساخته، کاری کرد که به بابل تبعید شوند.

پ) رنجهای جسمانی ممکن است نتیجه گناهان شخصی خود فرد باشد. خدا گناهان تك تك افراد بشر را داوری خواهد کرد. او در ارمیا ۳۱: ۳۰ می‌فرماید: "هر کس به گناه خود خواهد مرد و هر که انگور ترش خورد دندان وی کند خواهد شد". و چون تمام انسانها گناه کرده‌اند، تمام مردم رنج می‌کشند و می‌میرند.
درست است که رنجهای جسمانی که فرد در نتیجه گناهان خود یا خانواده‌اش متحمل می‌شود، در واقع نتیجه سقوط آدم در گناه است، اما یهودیان همیشه دوست داشتند در مورد اهمیت گناهان شخص و گناهان والدینش مبالغه کنند. آنها معتقدند بودند که بین گناهان شخص و رنجهایی که متحمل می‌شود همواره رابطه‌ای مشخص و آشکار وجود دارد. آنها هر رنج و سختی را نتیجه گناه خاصی که از خود فرد سر زده می‌پنداشتند. به عنوان مثال، دوستان ایوب تصور می‌کردند که رنجهای ایوب بخاطر ترحم نکردن او به بیوه‌زنان و یتیمان است (ایوب ۲۲: ۵- ۱۱). معلمین مذهبی یهود چنین تعلیم می‌دادند که حتی اطفال نیز ممکن است در رحم مادر مرتکب گناه شوند. به اعتقاد آنها، عیسو سعی کرد برادرش را در زمانیکه که هر دو در رحم مادرشان بودند، بکشد (پیدایش ۲۲: ۲۲- ۲۶).
ولی عیسی در لوقا ۱۳: ۲- ۵ تعلیم می‌دهد که کسانی که رنج می‌کشند از آنهایی که رنج نمی‌کشند گناهکارتر نیستند. او می‌فرماید: "آیا گمان می‌برید که این جلیلیان گناهکارتر بودند از سایر سکنه جلیل از این رو که چنین زحمات را دیدند؟ نی، بلکه به شما می‌گویم اگر توبه نکنید، همگی شما همچنین هلاك خواهید شد".
در یوحنا ۹: ۳ عیسی تعلیم می‌دهد که درد و رنج علاوه بر عواملی که باعث ایجاد آن شده است، ممکن است بنا به اهداف دیگری نیز باشد. آن شخص نابینا به خاطر گناهان خودش نبود که رنج می‌کشید، بلکه دلیل رنج کشیدنش این بود که شفای او باعث جلال نام خدا می‌شد. بنابراین در پس رنجهای او هدفی نهفته بود. مردم در نتیجه شفای او عیسی مسیح را می‌شناختند و او را می‌پذیرفتند. اگرچه ممکن است درك این موضوع دشوار باشد، ولی در نهایت هدف تمام مصائب و بلایا جلال یافتن نام خدا در مسیح می‌باشد.

کشف ۲) در یوحنا ۹: ۳- ۵ در رابطه با اعمال خدا که مسیحیان باید آنها را تا روز است انجام دهند حقیقت مهمی برای من وجود دارد. در یوحنا ۹: ۴، عیسی می‌فرماید: "مادامی که روز است مرا باید به کارهای فرستنده خود مشغول باشم. شب می‌آید که در آن هیچ کس نمی‌تواند کاری کند."

الف) فرصت کوتاهی جهت انجام اعمال خدا وجود دارد. عیسی می‌فرماید روز او تا زمانی است که او هنوز بر روی زمین است. در مورد شاگردان نیز روز برای آنها تنها محدود به مدت زمانی است که بر روی این زمین زیست می‌کنند. خدا امروزه نیز برای هر یك از پیروان عیسی مدت زمان خاصی را جهت انجام اعمال الهی او مقرر فرموده است. خدا هر فرد مسیحی را برای مدت زمانی محدود روی این زمین قرار می‌دهد، و این تنها زمانی است که او می‌تواند اعمال خدا را بر زمین انجام دهد. بنابراین هر فرد مسیحی باید از فرصتهایی که خدا در اختیار او قرار داده است به بهترین نحو استفاده کند.

ب) اعمال خدا عبارت از این است که رفتار و کرداری محبت آمیز داشته باشیم. خدا همواره افرادی را بر سر راه ما قرار می‌دهد. ما می‌توانیم به سه طریق نسبت به این افراد عکس‌العمل نشان دهیم. برخی از مردم نسبت به افرادی که خدا سر راهشان قرار می‌دهد حسادت می‌ورزند و در صدد نابودی آنها بر می‌آیند. آنها هیچ وقت نمی‌توانند کاری بناکننده و مفید برای این اشخاص انجام دهند، بلکه تنها می‌توانند از این افراد انتقاد کنند، در مورد آنها غیبت نمایند، از آنها سوء استفاده کنند و حتی به آنها جفا برسانند. یهودیان چنین طرز برخوردی نسبت به عیسی داشتند. برخی دیگر از مردم در مورد افرادی که خدا بر سر راه آنها قرار می‌دهد کنجکاو هستند و صرفاً مایلند در موردشان بیشتر بدانند. شاگردان صرفاً می‌خواستند پاسخ یك سؤال الهیاتی را درباره علت رنج کشیدن آن شخص نابینا بدانند. اما عیسی نمی‌خواهد که ما صرفاً سؤالاتی از او بپرسیم، بلکه مایل است که ما اعمالی را به جا بیاوریم. بنابراین منظور از انجام اعمال خدا این است که دست به اقداماتی مفید بزنیم و به نیازمندان کمك کنیم.

قدم ۳: سؤال
توجه کنید: در این متن چه سؤالاتی در زمینه‌های مختلف وجود دارد که مایلید در گروه آنها را بپرسید؟
سعی کنیم تمام حقایق مربوط به یوحنا ۹: ۱- ٤۱ را درك کنیم و در مورد آنچه نمی‌فهمیم سؤالهای خود را مطرح کنیم.
بنویسید: تا آنجایی که امکان دارد سؤالهای خود را واضح و صریح مطرح کنید و سپس آنها را در دفترچه یادداشت خود بنویسید.
درمیان بگذارید: (بعد از اینکه مدتی به اعضای گروه فرصت فکر کردن ونوشتن داده شد اجازه دهید که هرکدام از افراد سؤال خود را برای دیگران مطرح سازد).
گفتگو کنید: (سپس چند سؤال را از بین همه سؤالها انتخاب کنید و سعی کنید با گفتگو کردن در مورد آنها در گروه جوابی برای آنها پیدا کنید. در ادامه، نمونه سؤالاتی که ممکن است شاگردان بپرسند و همچنین ملاحظاتی در رابطه با آن مباحث آمده است).

سؤال ۱) (یوحنا ۹: ۱۳) شخص فقیری که پیشتر کور بود نزد فریسیان آورده شد. این فریسیان چه کسانی بودند؟
ملاحظات: این فریسیان تحت احکام و قوانین سنهدرین عمل می‌کردند که عالی‌ترین قدرت حاکم در بین یهودیان بود. آنها این قدرت را داشتند که مرد کور را از کنیسه اخراج کنند (۹: ۲۲، ۳۴). مطابق یوحنا ۱: ۲۴، سنهدرین گاهی گروهی از فریسیان را مأمور می‌کردند تا امور مربوط به مسیح موعود را ارزیابی کنند. آنان احتمالاً در فصل ۹ ، معجزه‌ای را که بنا به گفته بعضی از مردم توسط عیسی انجام شده بود، ارزیابی می‌کردند. والدین مرد کور در این مورد بسیار محتاطانه عمل می‌کردند، زیرا نگران بودند که مبادا فریسیان آنها را از کنیسه اخراج کنند. تمام این حقایق نشان می‌دهد که این فریسیان به احتمال زیاد گروهی از نمایندگان سنهدرین بودند که رسماً از طرف این شورا انتخاب شده بودند و اختیارات ویژه‌ای داشتند.

سؤال ۲) (یوحنا ۹: ۱۶- ۳۴). فریسیان در برابر دشمنان خود به چه نوع استدلالاتی متوسل می‌شدند؟
ملاحظات: یوحنا فصل ۹ درخصوص روشی که فریسیان در برابر دشمنان خود اتخاذ کردند، نکات خوبی بیان می‌دارد.

الف) فریسیان در میان خود بحث و استدلال می‌کردند تا بتوانند به نتیجه خوبی برسند. در آیه ۱۶ می‌خوانیم که برخی از فریسیان چنین استدلال کردند: "تمام افرادی که از جانب خدا می‌آیند روز سبت را نگاه می‌دارند. اما این مرد (عیسی) روز سبت را نگاه نمی‌دارد. بنابراین عیسی از جانب خدا نیست." استدلال آنها به نظر منطقی می‌رسید، ولی اشتباه بود زیرا بر آنچه کتاب‌مقدس درمورد روز سبت تعلیم می‌داد مبتنی نبود، بلکه بر اساس قوانین خودساخته خود آنها بود. سایر فریسیان در مورد این موضوع چنین استدلال می‌کردند: "تنها افرادی که گناهکار نیستند می‌توانند چشمان يك کور مادرزاد را بینا سازند. این مرد (عیسی) چشمان يك کور را بینا ساخته، بنابراین عیسی گناهکار نیست". بدین ترتیب می‌بینیم که برخی از فریسیان می‌گفتند عیسی از جانب خدا نیامده است، ولی برخی دیگر عقیده داشتند که او از جانب خدا آمده است. و بدین ترتیب بر سر این موضوع میان آنها اختلاف افتاد.

ب) فریسیان از حقایق غافل بودند، ولی با ایجاد ترس و وحشت در مردم آنها را وادار کردند موضعی موافق با آنها اتخاذ کنند. فریسیان در یوحنا ۹: ۱۷- ۲۳ از والدین شخص نابینا در رابطه با این ماجرا سؤال کردند. والدین گفتند که این مرد فرزند آنهاست و البته کور بوده است. بنابراین معجزه‌ای بزرگ واقع گشته بود. هیچ کس نمی‌توانست این حقایق را انکار کند. ولی فریسیان حاضر نبودند اعتراف کنند که عیسی این معجزه را انجام داده است. رهبران یهودی و روحانیون سنهدرین تصمیم گرفته بودند که هر کس اعتراف کند که عیسی، مسیح موعود است باید از کنیسه اخراج شود. فریسیان می‌خواستند از این طریق در مردم ترس و وحشت ایجاد کنند تا آنها جرأت مخالفت با آنها را نداشته باشند. البته آنها برای اینکار از جانب خدا هیچ اقتداری نداشتند، زیرا خداست که تعیین می‌کند مسیح موعود کیست و چه کارهایی باید انجام دهد، نه فریسیان.

پ) فریسیان حقایق را تحریف کردند تا بدینوسیله عیسی را بی‌اعتبار سازند. در آیه ۲۴ می‌خوانیم که فریسیان شخص نابینا را واداشتند سخنانی بگوید تا از این طریق عیسی بی‌اعتبار شود. آنها گفتند، "ما می‌دانیم که این شخص (عیسی) گناهکار است. بنابراین به خاطر وقوع این معجزه، خدا را تجلیل کن نه عیسی را". آنها می‌خواستند مرد کور بگوید که خدا این معجزه را انجام داد نه عیسی. بنابراین گفتند: "تنها افرادی که از جانب خدا می‌آیند قادرند چشمان شخصی را که از مادر کور بدنیا آمده است بینا سازند. این مرد (عیسی) از جانب خدا نیست. بنابراین نمی‌تواند چشمهای يك شخص کور را بینا سازد." بدین ترتیب آنها سعی کردند حقایق را بپیچانند و وارونه جلوه دهند. آنها می‌خواستند همگان بپذیرند که عیسی گناهکار است و قادر به انجام چنین معجزه‌ای نیست.

ت) فریسیان سؤالات خود را بارها و بارها تکرار کردند تا بدینوسیله آن کور مادرزاد را وادارند سخنان ضد و نقیض بگوید. آنها همان سؤال را چندین بار از او پرسیدند. ولی مرد کور که به مقصود اصلی آنها پی برده بود، در پاسخ گفت: چرا می‌خواهید دوباره به پاسخهای من گوش دهید، مگر شما نیز می‌خواهید شاگرد عیسی شوید؟ این پاسخ آنها را سخت عصبانی کرد.

ث) فریسیان تسلیم نشدند، بلکه در عوض به این مرد کور دشنام دادند و کوشیدند او را بدنام سازند. فریسیان نمی‌توانستند قبول کنند که شکست خورده‌اند. بنابراین به دشنام‌گویی و تهمت زدن متوسل شدند. آنها عیسی را "آن مرد" و "یك گناهکار" خطاب کردند و گفتند که نمی‌دانند او از کجا آمده است. این بار مرد کور به شیوه خود آنها به آنها پاسخ داد. او چنین استدلال کرد: "خدا تنها به درخواست کسانی که از جانب او آمده‌اند گوش می‌دهد. خدا به درخواست این مرد (عیسی) گوش داد. بنابراین عیسی قطعاً از جانب خدا آمده است." با وجود این فریسیان گفتند که نمی‌دانند عیسی از کجا آمده است. مرد کور با استفاده از روش استدلال خود آنها، بر آنها غالب آمد (۹: ۳۱). تنها تفاوت بین استدلال او و فریسیان این بود که استدلال آن کور مادرزاد درست و مبتنی بر کتاب‌مقدس بود. خدا به دعاهای مردم عادل گوش می‌دهد. او به دعای عیسی گوش داد.

ج) وقتی فریسیان شکست خوردند، خشمگین شدند و از اقتدار خود به طریقی نادرست استفاده کردند. فریسیان به دلیل شکستی که در این قضیه خورده بودند، رنج می‌کشیدند. تنها کاری که می‌توانستند انجام دهند توسل به خشونت و استفاده نادرست از اقتدارشان بود. آنها این شخص را که پیشتر کور بود از کنیسه اخراج کردند. این عمل مجازاتی جدی محسوب می‌شد. وقتی کسی از کنیسه اخراج می‌شد، بدین معنا بود که از حیات مذهبی و اجتماعی اسرائیل طرد شده است. مردم از چنین شخصی دوری می‌کردند و هیچ معامله‌ای با او انجام نمی‌دادند. حتی ممکن بود چنین شخصی را بی هیچ واهمه بکشند.

سؤال ۳) (یوحنا ۹: ۳۵). عیسی‌مسیح چگونه با مردم برخورد می‌کند؟
ملاحظات: مدتی بعد عیسی نزد مرد نابینایی رفت که پیشتر او را شفا داده بود. برخلاف فریسیان که او را طرد کرده و از او دوری جسته بودند، عیسی او را پیدا کرد و پذیرفت. عیسی صرفاً به شفای جسمانی این مرد علاقه‌مند نبود، بلکه می‌خواست او را از لحاظ اجتماعی و روحانی نیز شفا دهد. عیسی به تمام جنبه‌های شخصیت انسان توجه داشت. او تنها برای نجات جانهای مردم به این جهان نیامده بود، بلکه آمده بود تا بدنهای آنها را نیز شفا دهد، روابط گسسته را التیام بخشد، گناهان را ببخشاید، مردم را با خدای پدر مصالحه دهد، به نیازمندان کمك کند و از کسانی که تحت فشار و جفا هستند، حمایت نماید. برخلاف فریسیان که تنها به فکر قدرت و مقام و حرمت خود بودند، عیسی به فکر نیازهای مردم بود و به تمامی جنبه‌های زندگی و وجود آنها توجه داشت.

سؤال ۴) (یوحنا ۹: ۳۸). آیا مسیحیان می‌توانند عیسی مسیح را بپرستند؟
ملاحظات: در یوحنا ۹: ۳۸ می‌خوانیم: "سپس مرد کور گفت، ای خداوند ایمان آوردم، و عیسی را پرستش کرد". این مرد متوجه شد که عیسی همان مسیح موعود و پسر خداست و باید او را پرستید، و به همین دلیل در برابر وی روی بر زمین نهاد. او صرفاً عیسی را حرمت نکرد، بلکه براستی او را پرستش کرد. همین کلمه "پرستش" که در اینجا ذکر شده است، در یوحنا ۴: ۲۰- ۲۴ آشکارا به معنای "پرستش خدا" بکار رفته است. در قسمتهای دیگر انجیل نیز می‌بینیم که شاگردان عیسی و مردم دیگر او را پرستش می‌کنند. عیسی هیچ وقت بخاطر اینکار به مردم اعتراض نکرد و آنها را تأدیب ننمود. او بدینوسیله نشان داد که پسر خداست و با خدای پدر برابر می‌باشد، و مردم باید همانگونه که خدا را حرمت کرده، پرستش می‌کنند، عیسی‌مسیح را نیز بپرستند.

سؤال ۵) (یوحنا ۹: ۳۹- ۴۱). چه زمانی مردم از نظر روحانی کور هستند؟
ملاحظات: عیسی در یوحنا ۹: ۳۹ و ۴۱ چنین تعلیم می‌دهد: "من به جهت داوری به این جهان آمده‌ام، تا کوران بینا و بینایان کور شوند". او خطاب به فریسیان می‌گوید: "اگر کور بودید گناهی نمی‌داشتید و لکن الآن که ادعا می‌کنید بینا هستید، گناهکار باقی می‌مانید".
آمدن عیسی مسیح به جهان به منظور "نجات" (یوحنا ۳: ۱۶- ۱۷) و "داوری" بود. او به کسانی که به او ایمان آورند، نجات را عطا می‌کند و آنانی را که او را نمی‌پذیرند، از طریق مرگ روحانی مجازات می‌کند.

الف) کسانی که به کور بودن خود اعتراف می‌کنند، دوباره بینا خواهند شد. این افراد کسانی هستند که نور نجات را ندارند و اعتراف می‌کنند که عادل و مقدس نیستند. آنها متوجه شده‌اند که خدا قلب و فکر آنها را لمس کرده است. چنین افرادی از گناهان خود توبه کرده، به ناتوانی خود اعتراف می‌کنند و از عیسی مسیح به عنوان نور جهان کمك می‌خواهند. آنها از طریق ایمان به عیسی مسیح نجات را دریافت می‌کنند، و بدینوسیله چشمان روحانی‌شان باز می‌شود و به امور مختلف از دید خدا می‌نگرند.

ب) افرادی که همواره ادعا می‌کنند بینا هستند، کور خواهند شد. این افراد کسانی هستند که نیازی به دریافت نجات در خود احساس نمی‌کنند، بلکه همواره ادعا می‌کنند که عادل و مقدس هستند. آنها همواره قلب و فکر خود را نسبت به کلام خدا سخت می‌سازند. چنین افرادی به دور از عیسی مسیح که نور جهان است زندگی خواهند کرد و هیچگاه عدالت و قدوسیت خدا و شادی نجات را تجربه نخواهند کرد. آنها نسبت به امور روحانی کور باقی می‌مانند.

قدم ۴: بکار ببرید

توجه کنید: کاربرد چه حقایقی در این قسمت برای مسیحیان امکان‌پذیر است.

درمیان بگذارید و بنویسید: افکار خود را صریحاً با هم درمیان بگذارید و فهرستی از کاربردهای امکان‌پذیر براساس یوحنا ۹: ۱ - ٤١ تهیه کنید.

توجه کنید: خدا از شما می‌خواهد کدامیک از کاربردهای امکان‌پذیر را تبدیل به یك کاربرد شخصی بکنید؟

بنویسید: این کاربرد شخصی را در دفترچه یادداشت خود بنویسید. کاربرد شخصی خود را بدون دغدغه با دیگران درمیان بگذارید. به یاد داشته باشید که افراد در هر گروه، کاربرد حقایق متفاوتی را پیدا می‌کنند و حتی از یك حقیقت کاربردهای متفاوتی می‌یابند.

(فهرست زیر، نمونه هایی از کاربردهای امکان‌پذیر در این قسمت از کتاب مقدس میباشند).

نمونه‌هایی از کاربردهای امکان پذیر از یوحنا فصل ۹

- ۹: ۳ * بدانید که درد و رنج صرفاً بخاطر علت بخصوصی نیستند، بلکه ممکن است هدفی در پس آنها نهفته باشد. درد و رنج آن کور مادرزاد دارای هدفی بخصوصی بود. شفای او باعث می‌شد مردم عیسی مسیح را بشناسند و او را بپذیرند. اگرچه ممکن است قبول این موضوع سخت باشد، ولی در نهایت هدف از تمام مصائب و بلایا این است که خدا در مسیح جلال بیابد.
- ۹: ۴ * درك کنید که خدا به شما اجازه داده است مدتی بر روی این زمین زندگی کنید، چه عمرتان بلند باشد و چه کوتاه. او از شما می‌خواهد مادام که بر این زمین زندگی می‌کنید، اعمال او را به جا آورید. ممکن است دیگر هیچگاه فرصتی دوباره برای انجام آنچه خدا از شما می‌خواهد نداشته باشید. بنابراین زندگی خود را حول محور هدفی که خدا برای‌تان در نظر دارد برنامه‌ریزی کنید.
- ۹: ۴ * درك کنید که اعمال خدا عبارت است از انجام کارهایی مفید و کمك به نیازمندان.
- ۹: ۱۶ * همواره از خود این سؤال را بپرسید: "طرف مقابل استدلال خود را بر چه پایه و اساسی قرار داده است؟ بر اساس حقایق کتاب‌مقدس یا بر اساس تفاسیر شخصی خودش؟" بسیاری از استدلالات به نظر منطقی می‌رسند، ولی در حقیقت اشتباهند زیرا بر فرضیه‌هایی درست و اثبات شده استوار نیستند.
- ۹: ۲۳ * درك کنید که برخی از رهبران و معلمین مذهبی خواهند کوشید شما را متقاعد سازند که نقطه‌نظراتشان را بپذیرید و حتی شما را تهدید خواهند کرد که در صورت مخالفت، از جامعه مذهبی و حتی از اجتماع طرد خواهید شد. هیچ وقت تسلیم چنین تهدیداتی نشوید.
- ۹: ۲۴- ۲۵ * متوجه باشید که برخی از معلمین و رهبران مذهبی سعی خواهند کرد حقایق را طوری جلوه دهند که در نهایت استدلال خودشان به کرسی بنشیند. بنابراین همواره پایبند حقیقت باشید.
- ۹: ۲۵ * موضع خود را مشخص کنید و بدانید که عیسی مسیح چگونه زندگی‌تان را عوض کرده است.
- ۹: ۳۹ * به کوری روحانی خود اعتراف کنید. زیرا تنها در این صورت است که نجات خواهید یافت.

نمونه‌هایی از کاربردهای شخصی

الف) من می‌خواهم تا زمانیکه بر روی این زمین زندگی می‌کنم، اعمال خدا را به جا آورم. خدا برای زیستن روی این زمین تنها یك فرصت به من عطا کرده است. بنابراین می‌خواهم زندگی خود را وقف خدمت به او کنم. من نمی‌خواهم به دیگران حسادت ورزم و عاملی مخرب برای آنها باشم. بلکه می‌خواهم برای آنها مفید باشم و باعث بنای آنها شوم. من می‌خواهم به آنچه که کتاب‌مقدس تعلیم می‌دهد ایمان داشته باشم و بر اساس آن عمل کنم. و مخصوصاً مایلم به انسانهایی که در نیاز هستند محبت نشان دهم و آنها را کمك کنم.

ب) من می‌خواهم به یاد آورم که درد و رنج بخشی از زندگی انسان است. مواقعی پیش خواهد آمد که من به خاطر گناهان خود یا والدینم یا گناهان جامعه و فرهنگ خود رنج خواهم کشید. ولی مواقعی نیز خواهد بود که مانند آن مرد کور، رنج خواهم کشید زیرا خدا برای من هدف پرجلالی دارد. درد و رنج هیچ وقت بدون علت و هدف نیست. خواست من این است که در نهایت خدا را جلال دهم، حتی اگر اجازه دهد که من بدین منظور در رنج و سختی باشم.

قدم ۵: دعا کنید

در مورد حقیقتی که خدا به ما در یوحنا ۹: ۱- ٤١ آشکار کرده است، دعا کنیم.

(در دعای خود به آنچه که درطی این بررسی کتاب مقدس دریافت کرده اید، پاسخ دهید. تمرین کنید که در فقط یک یا دو جمله دعا کنید. بیاد داشته باشید که افراد در هر گروه، در مورد حقایق متفاوتی، دعا خواهند کرد.)

۵	**دعا (۸ دقیقه)** **دعای شفاعت**

به دعا کردن در گروههای دو نفری یا سه نفری ادامه دهید. برای یکدیگر و برای مردم جهان دعا کنید.

۶	**تکلیف منزل (۲ دقیقه)** **برای درس بعدی**

(**سر گروه:** رونوشت این تکلیف را بین اعضای گروه پخش کنید و یا آن را بخوانید تا همه آن را در دفتر یادداشت خود بنویسند.)

۱ - تعهد - نسبت به شاگردسازی و بنای کلیسا متعهد باشید.
۲ - برای یك فرد یا گروه، موضوع " یوحنا فصل ۹ " را موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی کنید.
۳ - رازگاهان - هر روز نیمی از یك فصل از اول تیموتاؤس ۵- ۶ و دوم تیموتاؤس فصل ۱ را بخوانید. از روش حقیقت محبوب استفاده کنید و یادداشت بردارید.
۴ - حفظ کردن - آیه حفظی جدید (یوحنا ۱۰: ۲۸) را حفظ کنید. هر روز آخرین ۵ آیه حفظی قبلی را مرور کنید.
۵ - دعا - در این هفته برای شخص یا موضوعی مشخص دعا کنید و شاهد کار خدا در آن مورد باشید (مزمور ۵: ۳).
۶ - آموخته های جدید مربوط به بنای کلیسای مسیح را وارد دفتر(یا پوشه) خود کنید. تمام یادداشت‌های خود در مورد رازگاهان، آیات حفظی، بررسی کتاب مقدس و این تکلیف منزل را در دفتر خود بنویسید.